

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115200956
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6115200956.3

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Raiffeisenbank a.s. so sídlom Praha 4, Hvězdova 1716/2b, PSČ 140 78, Česká republika, IČO: 49 240 901, zastúpeného Havel Holásek & Partners, s.r.o. advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporkyni S.. S. S., J.. XX. XX. XXXX, G. H. XXX, XXX XX H.Í., Č. V., štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 105 159,18 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 103 868,61 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 95 873,92 Kč od 10. 06. 2014 do 13. 11. 2015 a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 94 583,35 Kč od 14. 11. 2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 227,50 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 358,75 eura za zastúpenie advokátom, zástupcovi navrhovateľa, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 3 000,00 Kč splatných do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom február 2016 s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Prijaté čiastočné platby odporkyne budú započítavané v poradí: istina, úroky z omeškania a trovy konania.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 21. 01. 2015 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 105 159,18 Kč, ktorý odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa 13. 06. 2012 Zmluvu o pôžičke na kliknutie č. 5410//53470101/SU. V súlade so zmluvou navrhovateľ poskytol odporkyni peňažné prostriedky vo výške 125 000,00 Kč, pričom prvá splátka úveru bola splatná dňa 20. 07. 2012 a posledná splátka úveru bola splatná dňa 20. 07. 2016. Odporkyňa neuhradzovala mesačné splátky riadne a včas na základe čoho navrhovateľ v súlade s čl. 15 ods. 2 Obchodných podmienok vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých neuhradených splátok. Odporkyňa bola o tejto skutočnosti informovaná listom zo dňa 28. 05. 2014, ktorý jej bol odoslaný dňa 02. 06. 2014, v ktorom bola zároveň vyzvaná k okamžitej úhrade pohľadávky vo výške 105 159,18 Kč. Odporkyňa neuhradila ani časť záväzku. Na základe uvedeného sa podaným návrhom domáhal zaviazania odporkyne zaplatiť navrhovateľovi 105 159,18 Kč, spolu so zmluvným úrokom vo výške 14,99 % ročne zo sumy 95 873,92 Kč od 10. 06. 2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 104 094,03 Kč od 10. 06. 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 12C/25/2015-48 zo dňa 12. 03. 2015, ktorý bol pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk odporkyne zrušený uznesením č.k. 12C/25/2015-59 zo dňa 28. 05. 2015.

Návrh spolu s prílohami bol doručený do vlastných rúk odporkyne na adresu pobytu v Českej republike dňa 02. 10. 2015. Odporkyňa sa k podanému návrhu vyjadrila prostredníctvom e-mailového podania zo

dňa 19. 10. 2015, v ktorom uviedla, že vzhľadom k tomu, že uvedená dlžná suma voči navrhovateľovi vznikla v období, kedy bola chorá a zotavovala sa z úmrtí mnohých členov rodiny (súrodenci a rodičia), nechce diskutovať o uvedenej sume, jej zámerom je splatiť uvedenú čiastku. Požiadala o možnosť splatiť dlžnú sumu v splátkach a to mesačne vo výške 3 000,00 Kč.

Navrhovateľ v podaní doručenom súdu dňa 01. 12. 2015 podrobne špecifikoval dlžnú sumu a trval na podanom návrhu.

Podaním zo dňa 30. 11. 2015, doručeným súdu dňa 07. 12. 2015 vzal navrhovateľ svoj návrh v časti o zaplatenie 1 290,57 Kč späť z dôvodu úhrady odporkyne po podaní návrhu, platbou zo dňa 13. 11. 2015 v uvedenej výške. Uznesením vyhláseným pred otvorením pojednávania, vyhotoveným písomne s č.k. 12C/25/2015-129 zo dňa 17. 12. 2015 súd konanie o zaplatenie 1 290,57 Kč spolu so zmluvným úrokom vo výške 14,99 % ročne zo sumy 1 290,57 Kč od 14. 11. 2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 290,57 Kč od 14. 11. 2015 do zaplatenia zastavil a pripustil zmenu návrhu a to tak, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáha zaviazania odporkyne zaplatiť mu sumu 103 868,61 Kč spolu so zmluvným úrokom vo výške 14,99 % ročne zo sumy 95 873,92 Kč od 10. 06. 2014 do 13. 11. 2015, zmluvným úrokom vo výške 14,99 % ročne zo sumy 94 583,35 Kč od 14. 11. 2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 104 094,03 Kč od 10. 06. 2014 do 13. 11. 2015, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 102 803,46 Kč od 14. 11. 2015 do zaplatenia a nahradiť trov konania.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17. 12. 2015, ktorého sa účastníci nezúčastnili. Súd podľa § 101 ods. 2 OSP pokračoval v konaní aj keď boli účastníci nečinní, pričom po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav: odporkyňa uzatvorila s Raiffeisenbank a.s., IČ: 49 240 901 Zmluvu o pôžičke na kliknutie č. 5410//53470101/SU, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 125 000,00 Kč, ktorý sa zaviazala splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 3 478,21 Kč. Nakoľko odporkyňa poskytnutý úver riadne a včas nesplácala, navrhovateľ vyhlásil listom zo dňa 28. 05. 2014 okamžitú splatnosť poskytnutého úveru a odporkyňu vyzval k uhradeniu dlhu. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavovala dlžná suma 105 159,18 Kč, ktorá pozostáva z dlhu na splátkach úveru vo výške 95 873,92 Kč, dlhu na zmluvných úrokoch vo výške 7 626,11 Kč, dlhu na úrokoch z omeškania vo výške 1 065,15 Kč a dlhu na poplatkoch vo výške 594,00 Kč. Odporkyňa uhradila do dňa 20. 09. 2013 navrhovateľovi celkovo sumu 50 333,34 Kč, pričom na úroky pripadla suma vo výške 21 207,26 eura a na istinu suma vo výške 29 126,08 Kč.

Podľa článku 4 ods. 1 nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Brusel I bis“), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa článku 26 ods. 1 nariadenia Brusel I bis, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

Podľa článku 6 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (ďalej len „nariadenie Rím I“), bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

Podľa článku 3 ods. 1 nariadenia Rím I, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa § 1 zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. do 24. 02. 2013 (ďalej len „zákon o spotřebitelském úvěru“), tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje některá práva a povinnosti související se spotřebitelským úvěrem. Spotřebitelským úvěrem se rozumí odložená platba, půjčka, úvěr nebo jiná obdobná finanční služba poskytovaná nebo příslibená spotřebiteli věřitelem, nebo zprostředkovatelem.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákoník v znení neskorších predpisov (ďalej len “Obchodní zákoník”), smlouvou o úvěru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 506 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákoník v znení neskorších predpisov (ďalej len “Obchodní zákoník”), je-li dlužník v prodlení s vrácením více než dvou splátek nebo jedné splátky po dobu delší než tři měsíce, je věřitel oprávněn od smlouvy odstoupit a požadovat, aby dlužník vrátil dlužnou částku s úroky. Odstoupení věřitele od smlouvy nemá vliv na zajištění závazků z této smlouvy.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodního zákoníka, je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvna sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy práva občanského.

Podľa § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob (ďalej len „nařízení vlády“), výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.

Podľa § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Právomoc súdu Slovenskej republiky je daná článkom 26 ods. 1 nariadenia Brusel I bis, nakoľko odporkyňa, spotrebiteľka, hoci má bydlisko na území Českej republiky (registrovaný trvalý pobyt na území Slovenskej republiky) sa zúčastnila konania pred súdom Slovenskej republiky, keď zaslala súdu vyjadrenie k podanému návrhu a požiadala o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach

Miestna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica je daná § 86 ods. 1 OSP a to obvodom posledného bydliska odporkyne.

Rozhodné právo je dané článkom 3 ods. 1 nariadenia Rím I a to dohodou strán o uzatvorení zmluvy podľa českého právného poriadku, a to podľa zákona č. 513/1991 Sb. Obchodní zákoník, zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů a zákona č. 40/1964 Sb. Občanský zákoník.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou zmluvu o spotřebitelskom úvere a to podľa zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů v spojení s Obchodním zákoníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporkyni, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľkou dočasne poskytnuté finančné prostriedky vo forme úveru navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Uzatvorená zmluva obsahovala všetky náležitosti podľa zákona o spotřebitelském úvěru, celková výška úveru bola 125 000,00 Kč, roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr bola 18,06 %, úroková sadzba bola 14,99 % ročne. Z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok odporkyňou navrhovateľ podľa § 506 Obchodního zákoníka od zmluvy ku dňu 28. 05. 2014 odstúpil a požadoval vrátiť celú dlžnú sumu spolu s úrokmi okamžite. Odstúpenie od zmluvy bolo podľa obchodných podmienok navrhovateľa doručené odporkyni dňa 09. 06. 2014. Dlžná čiastka ku dňu odstúpenia od zmluvy predstavovala 105 159,18 Kč, ktorá pozostáva z dlhu na splátkach úveru vo výške 95 873,92 Kč, dlhu na zmluvných úrokoch vo výške 7 626,11 Kč, dlhu na úrokoch z omeškania vo výške 1 065,15 Kč a dlhu na poplatkoch vo výške 594,00 Kč.

Návrh navrhovateľa je v časti o zaplatenie sumy 103 868,61 Kč v plnom rozsahu dôvodný, keď odporkyňa navrhovateľovi pohľadávku v uvedenej výške neuhradila, jej výšku nerozporevala, a preto súd zaviazal odporkyňu k jej uhradeniu. Z uvedenej sumy nezaplatená časť istiny predstavuje 94 583,35 Kč, vyčíslený úrok do zosplatenia úveru predstavuje 7 626,11 Kč, vyčíslený úrok z omeškania do zosplatenia úveru predstavuje 1 065,15 Kč a nezaplatené poplatky predstavujú 594,00 Kč.

Z dôvodu omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu navrhovateľovi, vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktorých výšku určuje § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Prvý deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu t.j. 01. 01. 2014 bola výška repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou vo výške 0,5 %. Odporkyňa bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy istiny pohľadávky, 95 873,92 Kč, aj úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 10. 06. 2014 (deň nasledujúci po dni účinnosti odstúpenia od zmluvy navrhovateľom) do 13. 11. 2015 (deň vykonania čiastočnej úhrady odporkyňou) a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 94 583,35 Kč od 14. 11. 2015 (deň nasledujúci po dni vykonania čiastočnej úhrady odporkyňou) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh nie je dôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia zmluvného úroku vo výške 14,99 % ročne zo sumy 95 873,92 Kč od 10. 06. 2014 do 13. 11. 2015 a zo sumy 94 583,35 Kč od 14. 11. 2015 do zaplatenia. Istina je suma poskytnutých finančných prostriedkov veriteľom vo forme úveru podľa § 503 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Celková suma úrokov však musí byť zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Navrhovateľ ako veriteľ preto nemôže oprávnenne požadovať od odporcu ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. Po vyhlásení celého úveru za splatný dňa 28. 05. 2014 sa istina úveru ďalej zmluvne neúročí, navrhovateľovi prislúchajú len úroky z omeškania. Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorá je odplatom za používanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti. Navrhovateľ poskytuje zmluvne finančné prostriedky odporkyni iba po dobu platnosti úverovej zmluvy, po vyhlásení splatnosti požaduje peňažné prostriedky vrátiť v poskytnutej výške, teda nie je oprávnený požadovať od odporkyne aj zmluvne dohodnuté úroky, ale iba úroky z omeškania. Dohoda účastníkov umožňujúca úročenie pohľadávky po vyhlásení celého úveru za splatný je pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, resp. ustanovením § 265 Obchodného zákonníka o poctivom obchodnom styku neplatná.

Návrh nie je dôvodný ani v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia úroku z omeškania aj z vyčíslených úrokov a nezaplatených poplatkov, t.j. zo sumy 8220,11 Kč od 10. 06. 2014 do zaplatenia. Úroky, úroky z omeškania aj poplatky sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky. Právo požadovať od odporkyne príslušenstvo z príslušenstva (v danom prípade úroky z omeškania zo zmluvných úrokov a poplatkov) Občiansky ani Obchodný zákonník nepripúšťa. Na uvedenom nič nemení ani dohoda účastníkov nakoľko táto je pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, resp. ustanovením § 265 Obchodného zákonníka o poctivom obchodnom styku neplatná. V prípade zmlúv o úvere je istina ponímaná ako peňažné prostriedky do určitej sumy (§ 497 Obchodného zákonníka), či použité peňažné prostriedky (§ 503 ods. 1 Obchodného zákonníka). Oproti pojmu istina, pojem „príslušenstvo pohľadávky“ definuje ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré za príslušenstvo výslovne považuje úroky, aj úroky z omeškania. Definícia príslušenstva pohľadávky platí aj pre vzťahy upravené Obchodným zákonníkom (§ 1 ods. 2 Obchodného zákonníka), keďže Obchodný zákonník nemá osobitné ustanovenie o príslušenstve pohľadávky. Právo požadovať príslušenstvo z príslušenstva Občiansky ani Obchodný zákonník nepripúšťa. Občiansky ani Obchodný zákonník nezakotvuje majetkové sankcie pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Uvedený záver je dlhodobo osvojený súdnou praxou v Českej republike, keď Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24. 03. 2004 (publikovanom v Sbírcе soudních rozhodnutí a stanovisek pod čísлом 5/2006), uviedol, cit.: „Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané ako civilné plody peňazí (fructus civiles)) a následne potom právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dohodnutú

alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že sa takto opäť úročí iba istina a nie príslušenstvo pohľadávky.“ Na uvedené rozhodnutie nadväzuje rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29 Odo 689/2006 zo dňa 30. 08. 2006, podľa ktorého, cit.: „V poňatí zastávanom súdmi nižších stupňov by na základe dohody účastníkov záväzkového vzťahu bolo v konečnom dôsledku možné dohodnúť napríklad aj poberanie dohodnutých úrokov z omeškania zo zákonných úrokov z omeškania a podobne. Práve potretie takýchto úvah ale sledovalo R 5/2006.“ Súd sa stotožňuje v plnom rozsahu s citovanými rozhodnutiami a ich odôvodneniami. Zotrváva na názore, že zákon, ani dohoda účastníkov neumožňujú upraviť majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Súd tiež poukazuje na tú skutočnosť, že citované rozhodnutia sú rozhodnutiami obchodno-právnych senátov a netýkajú sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany ale obchodno-právnych vzťahoch vzniknutými medzi dvoma rovnoprávnymi subjektmi po faktickej aj právnej stránke (tzv. B2B vzťahy (vzťahy medzi obchodníkmi)). Preto pokiaľ uvedené závery platia pre obchodnoprávne vzťahy o to viac platia pre vzťahy zo spotrebiteľských zmlúv. Pripustením uvedenej možnosti by sme pri výklade „ad absurdum“ mohli dospieť k záveru, že je možné dohodnúť aj požadovanie úroku z omeškania z nezaplateného úroku z omeškania, úrok z omeškania z priznaných trov občianskeho súdneho konania, či každý ďalší deň požadovať úrok z omeškania z úroku z omeškania nezaplateného v predchádzajúci deň a podobne. Možnosť požadovať príslušenstvo z príslušenstva (v tomto prípade úrok z omeškania z úroku) rozpracovalo aj rímske právo (ako základ súčasného občianskeho práva platného v kontinentálnej Európe), so záverom: „Supra duplum autem usurae, et usurarum usurae nec in stipulatum deduci, nec exigi possunt et solutae repetuntur: quemadmodum futurarum usurarum usurae.“ (Digesta 12, 6, 26, 1 - Ulpianus), vo voľnom preklade úroky nad dvojnásobok (zapožičanej čiastky) a úroky z úrokov nemožno ani dohodnúť, ani ich nemožno vymáhať ak boli zaplatené, možno žiadať ich navrátenie. Taktiež, pre zdôraznenie správnosti súd uvádza, že odklon od dispozitívnej normy v neprospech spotrebiteľa môže znamenať dôvod neprijateľnosti klauzuly, napríklad rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C-415/11, cit.: „Článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že: - pojem „značná nerovnováha“ k škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Zároveň sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, -na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery -neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní.“ (publikovaný dňa 18.5.2013, Úradný vestník Európskej únie C 141/5). Správnosť uvedeného záveru potvrdzuje aj súčasné znenie § 1806 Občianskeho zákonníka platného v Českej republike (zákon č. 89/2012 Sb. občiansky zákonník), podľa ktorého, cit.: „Úroky z úroků lze požadovat, bylo-li to ujednáno. Jedná-li se o pohledávku z protiprávního činu, lze úroky z úroků požadovat ode dne, kdy byla pohledávka uplatněna u soudu.“ a tiež dôvodová správa k nemu, podľa ktorej, cit.: „Naproti tomu judikatura k ObčZ 1964 (samotný zákon k této otázce mlčel) vylučovala možnost sjednat si úroky z úroků, úroky z prodlení s placením úroků, jakož i úroky z prodlení s placením úroků z prodlení.“

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 14,99 % ročne zo sumy 95 873,92 Kč od 10. 06. 2014 do 13. 11. 2015 a zo sumy 94 583,35 Kč od 14. 11. 2015 do zaplatenia a o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 8 220,11 Kč od 10. 06. 2014 do 13. 11. 2015 a od 14. 11. 2014 zaplatenia zamietol.

Navrhovateľ mal neúspech v pomerne nepatrnej časti uplatneného úroku a úroku z omeškania z vyčíslených úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov, preto mu súd podľa § 142 ods. 3 OSP priznal právo na plnú náhradu trov konania. Navrhovateľ si uplatnil trovy konania vo výške 227,50 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 358,75 eura za zastúpenie advokátom. Z trov zastúpenia advokátom predstavuje odmena 282,18 eura (2 x 141,09 eura) za 2 vykonané úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, a podľa písm. c) podanie návrhu na súd vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), náhrada hotových výdavkov predstavuje 16,78 eura (2 x 8,39 eura) podľa § 16

ods. 3 vyhlášky a daň z pridanej hodnoty predstavuje 59,79 eura (základ dane 298,96 eura) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Súd preto podľa § 142 ods. 3 OSP zaviazal v konaní neúspešnú odporkyňu k náhrade trov konania v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi vo výške 227,50 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 358,75 eura za zastúpenie advokátom, ktoré je podľa § 149 ods. 1 OSP povinná zaplatiť ju zástupcovi navrhovateľa, advokátovi.

Podľa § 160 ods. 1 OSP súd vzhľadom na majetkové pomery odporkyne určil plnenie v pravidelných mesačných splátkach vo výške 3 000,00 Kč mesačne, ktoré vzhľadom na výšku pohľadávky, s prihliadnutím na osobu navrhovateľa a v zmluve pôvodne dohodnutú dobu splatnosti a výšku splátok považoval za dostatočné s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky má za následok stratu výhody splátok, a teda povinnosť úhrady celého dlhu naraz. Čiastočné úhrady odporkyne sa budú započítavať najskôr na istinu a až následne na príslušenstvo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.